

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIUNEA A PATRA

CAZUL LUNTRE ȘI ALȚII C. MOLDOVEI

(Cererile nr. 2916/02, 21951/02, 21941/02, 21933/02, 20491/02, 2676/02, 2359/02, 21954/02, 21953/02, 21943/02, 21947/02 și 21945/02)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

15 iunie 2004

Această hotărâre va deveni definitivă în condițiile prevăzute de articolul 44 para.2 al Convenției. Ea poate constitui subiectul unei revizuirii editoriale.

În cazul Luntre și alții c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a patra), în Camera în următoarea componență:

Domnul Nicolas Bratza, *Președinte*

D-l M. Pellonpää,

D-l S. Pavlovschi,

D-l J. Borrego Borrego,

D-a E. Fura-Sandstrom

Dra. L. Mijovic, *judecători*

Și d-l M. O'Boyle, *Grefierul Secțiunii,*

Deliberând la 25 Mai 2004,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cazul format din 13 cereri (nr. 2916/02, 21960/02, 21951/02, 21941/02, 21933/02, 20491/02, 2676/02, 23594/02, 21956/02, 21953/02, 21943/02, 21947/02 și 21945/02) împotriva Republicii Moldova depuse la Curte în conformitate cu articolul 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare Convenția) de către 15 cetățeni ai Republicii Moldova, dl Gheorghe Luntre, dna Nina Voit, dl Pavel Maloman, dl Dumitru Tcacenco, dl Mihail Zverev, dna Lidia Abramov, dna Eudochia Volcov, dna Ianina Atnealov, dna Nina Ceaica, dl

Dumitru Grișin, dna Tatiana Grișin, dl Pavel Epifanov, dna Nadejda Cleausev, dna Ecaterina Bobâlev și dl Ivan Prozor (reclamanți), la 31 octombrie 2001, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 11 martie 2002, 30 octombrie 2001, 25 mai 2002, 25 mai 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002, 25 februarie 2002.

2. Reclamanții au fost reprezentați de către dl Vitalie Iordachi, care a acționat în numele organizației non guvernamentale “Juriștii pentru Drepturile Omului”, cu sediul în municipiul Chișinău. Guvernul Republicii Moldova (Guvernul) a fost reprezentat de către Agentul său, dl Vitalie Pârlog.

3. Reclamanții au pretins violarea de către Statul Republica Moldova a prevederilor articolului 6 para.1 al Convenției, ca urmare a neexecutării hotărârilor judecătorești definitive din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000, 10 mai 2000. Acest fapt a constituit o încălcare a dreptului lor de a li se recunoaște drepturile civile de către o instanță judecătorească. Mai mult, reclamanții nu au avut posibilitatea de a folosi bunurile aflate în proprietatea lor, astfel, dreptul lor la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului 1 al Convenției a fost violat.

4. Cererile respective au fost repartizate Secțiunii a IV-a. La 4 februarie 2003, o Cameră a acelei Secțiuni a decis să comunice aceste cereri Guvernului Republicii Moldova. În conformitate cu prevederile articolului 29 para. 3 al Convenției, s-a decis examinarea fondului cererii în paralel cu examinarea admisibilității sale.

5. La 25 mai 2004 Curtea a decis să unească cererile conform Regulii 42 (1) a Regulamentului Curții.

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Toți reclamanții sunt cetățeni ai Republicii Moldova, locuiesc în Republica Moldova și s-au născut respectiv, în 1932, 1920, 1928, 1919, 1925, 1927, 1923, 1969, 1930, 1919, 1923, 1929, 1928, 1923 și 1922.

7. La 29 iulie 1994 și la 16 februarie 1995, Guvernul și Parlamentul Republicii Moldova au elaborat două hotărâri potrivit cărora depunerile la Banca de Economii a anumitor categorii de persoane, trebuiau indexate. În conformitate cu aceste hotărâri, Ministerul Finanțelor trebuia să aloce fondurile necesare Băncii de Economii. Totuși, Ministerul Finanțelor nu a făcut acest lucru și astfel nu a fost posibil ca Banca de Economii să execute hotărârile respective ale Parlamentului și Guvernului Republicii Moldova.

8. În 1999-2001 reclamanții au înaintat acțiuni civile la Judecătoria sectorului Râșcani împotriva Ministerului Finanțelor în vederea încasării compensației.

9. La 17 septembrie 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dlui Gheorghe Luntre o compensație în valoare de 2 936 MDL (echivalentul a 275 EURO).

10. La 10 iulie 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Nina Voit o compensație în valoare de 2 934 MDL (echivalentul a 248 EURO).

11. La 10 mai 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dlui Pavel Maloman o compensație în valoare de 733 MDL (echivalentul a 65 de EURO).

12. La 25 august 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dlui Dumitru Tcacenco o compensație în valoare de 734.50 MDL (echivalentul a 66 de EURO).

13. La 10 mai 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dlui Mihail Zverev o compensație în valoare de 733 MDL (echivalentul a 65 de EURO).

14. La 3 mai 2001, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Lidia Abramov o compensație în valoare de 2 934 MDL (echivalentul a 254 de EURO).

15. La 15 martie 2001, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Eudochia Volcov o compensație în valoare de 3 667.50 MDL (echivalentul a 313 de EURO).

16. La 30 noiembrie 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Ianina Atnealov o compensație în valoare de 1 468 MDL (echivalentul a 138 de Euro).

17. La 30 noiembrie 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Nina Ceaica o compensație în valoare de 734 MDL (echivalentul a 69 de EURO).

18. La 18 octombrie 1999, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dlui Dumitru Grișin o compensație în valoare de 1 446.76 MDL (echivalentul a 122 de EURO).

19. La 18 octombrie 1999, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Tatiana Grișin o compensație în valoare de 1 301.76 MDL (echivalentul a 109 de EURO).

20. La 14 decembrie 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dlui Pavel Epifanov o compensație în valoare de 2 130.69 MDL (echivalentul a 197 de EURO).

21. La 30 noiembrie 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Nadejda Cleausev o compensație în valoare de 733.50 MDL (echivalentul a 69 de EURO).

22. La 10 mai 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dnei Ecaterina Bobâlev o compensație în valoare de 733 MDL (echivalentul a 65 de EURO).

23. La 10 mai 2000, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, instanța de judecată i-a acordat dlui Ivan Prozor o compensație în valoare de 733 MDL (echivalentul a 65 de EURO).

24. La date nespecificate, reclamanții au depus plângeri despre neexecutarea hotărârilor judecătorești la Ministerul Justiției și la Departamentul de Executare a Deciziilor Judecătorești. În replică, Ministerul Justiției și Departamentul de Executare a Deciziilor Judecătorești au informat reclamanții despre faptul că hotărârile judecătorești nu au fost executate, deoarece nu au fost prevăzute prin

prevederi legale în Bugetul de Stat anual fonduri necesare pentru executarea hotărârilor judecătorești.

25. La 22 - 30 aprilie 2003, în urma comunicării cererilor respective Guvernului Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor a executat hotărârile judecătorești respective.

II. DREPTUL INTERN PERTINENT

26. Prevederile relevante ale Codului de Procedură Civilă, în vigoare la acel moment, statuau:

Articolul 336. Hotărârile instanțelor de judecată și ale altor organe, care urmează să fie executate

Se execută conform regulilor stabilite de prezentul titlu al codului: 1) hotărârile, încheierile și deciziile pronunțate de instanțele de judecată în pricinile civile...

Articolul 338. Eliberarea titlului executor

Titlul executor se eliberează de către instanță creditorului – urmăritor, după ce hotărârea a rămas definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată, când titlul executor se eliberează imediat după darea hotărârii.

Articolul 343. Prezentarea documentului de executare silită spre executare.

Executorul judecătoresc începe executarea hotărârilor la cererea persoanelor enumerate în articolul 5 al prezentului Cod, iar în cazurile prevăzute de alineatul al doilea al acestui articol - în urma dispoziției judecătorului.

Articolul 349. Controlul asupra executării hotărârilor.

Controlul asupra executării juste și la timp a hotărârilor judecătorești este exercitată de către Departamentul de Executare a deciziilor judiciare pe lângă Ministerul Justiției.

ÎN DREPT

27. Reclamanții au pretins faptul că dreptul lor de a li se recunoaște drepturile lor civile de către o instanță judecătorească a fost încălcat de către autoritățile statale prin faptul că nu au fost executate hotărârile judecătorești din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000. Ei și-au întemeiat alegațiile pe prevederile articolului 6 para. 1 al Convenției, care prevede următoarele:

” 1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială...”

28. În continuare, reclamanții au pretins faptul că datorită neexecutării hotărârilor judecătorești, pronunțate în favoarea lor, ei nu au putut folosi bunurile aflate în proprietatea lor, și astfel dreptul lor la protecția proprietății conform prevederilor articolului 1 al Protocolului 1 al Convenției a fost violat. Articolul 1 al Protocolului 1 al Convenției prevede următoarele:

” Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietățile sale, decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale Dreptului Internațional.

Totuși, dispozițiile precedente nu vor diminua nici într-un caz dreptul statului de a adopta astfel de legi, considerându-le necesare pentru a reglementa utilizarea bunurilor în conformitate cu interesul general sau să asigure plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

I. ADMISIBILITATEA CERERILOR

29. Curtea consideră că plângerile reclamanților, fondate pe prevederile articolelor 6 para. 1 și articolul 1 al Protocolului 1 al Convenției, implică chestiuni de drept care sunt suficient de serioase încât determinarea acestora să depindă de examinarea fondului, nefiind stabilite alte motive pentru declararea lor ca fiind inadmisibile. Prin urmare, Curtea a declarat aceste cereri ca fiind admisibile. Curtea se va pronunța și asupra fondului acestor cereri, în conformitate cu decizia de aplicare a articolului 29 para.3 al Convenției (vezi para. 4 de mai sus).

II. PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 6 AL. 1 AL CONVENȚIEI

30. Reclamanții s-au plâns de faptul că autoritățile nu au executat hotărârile judecătorești definitive din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000, fapt ce a constituit o violare a prevederilor articolului 6 para. 1 al Convenției.

31. Guvernul Republicii Moldova nu a negat faptul că neexecutarea hotărârilor judecătorești a constituit o încălcare a articolului 6 para. 1 al Convenției.

32. Curtea subliniază că articolul 6 para. 1 al Convenției asigură tuturor, dreptul de a prezenta în fața unei instanțe judecătorești orice plângere referitoare la drepturile și obligațiile sale civile, acest drept incluzând dreptul de a se adresa unei instanțe judecătorești, drept din care rezultă dreptul de acces la o instanță, un aspect al căruia este și dreptul de a demara în fața unei instanțe proceduri legale în probleme de ordin civil. Totuși, acest drept ar fi iluzoriu, dacă sistemul legal național al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie, să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. Ar fi de neconceput ca articolul 6 para. 1 al Convenției să descrie detaliat garanțiile de procedură oferite părților aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice și prompte - fără a asigura executarea hotărârilor judecătorești. A interpreta prevederile articolului 6 para.1 al Convenției ca referindu-se exclusiv la accesul la o instanță judecătorească și îndeplinirea procedurilor legale fără asigurarea executării hotărârilor judecătorești ar duce la situații incompatibile cu principiile statului de drept pe care fiecare Stat Contractant s-a obligat să le respecte prin ratificarea Convenției. Executarea unei hotărâri judecătorești pronunțată de o instanță judecătorească, trebuie privită ca o parte integrală a unui proces conform prevederilor articolului 6 al Convenției (vezi hotărârea *Hornsby versus Grecia* din 19 martie 1997, *Raporturi* 1997-II, p.510, para.40).

33. O autoritate statală nu poate folosi în calitate de scuză lipsa de fonduri pentru a nu executa o hotărâre judecătorească. Prin urmare, o întârziere în executarea unei hotărâri judecătorești ar putea fi justificată doar de anumite circumstanțe. Dar această întârziere nu trebuie să fie astfel încât să atingă însăși esența dreptului garantat de articolul 6 para.1 al Convenției (vezi *Immobiliare Saffi versus Italia* [GC], nr. 22774/93, para.74, CEDO 1999-V).

34. Curtea subliniază faptul că hotărârile judecătorești pronunțate de Judecătoria sectorului Râșcani, în favoarea reclamantilor, nu au fost executate pentru o perioada care a variat între 24 și 42 de luni (doar după ce, la 22-30 aprilie 2003, cererile respective au fost comunicate Guvernului de către Curte).

35. Prin faptul că pe parcursul multor ani nu au fost întreprinse măsurile necesare pentru executarea hotărârilor judecătorești definitive în aceste cazuri, autoritățile din Republica Moldova au încălcat prevederile articolului 6 para.1 al Convenției.

36. Corespunzător, a existat o violare a articolului 6 para. 1 al Convenției.

III. PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 1 PROTOCOLUL 1 AL CONVENȚIEI

37. Ulterior, din cauza neexecutării hotărârilor judecătorești în favoarea lor și imposibilității de a dispune de bunurile aflate în proprietate, reclamantii au invocat încălcarea dreptului la protecția proprietății prevăzut de articolul 1 al Protocolului 1 al Convenției.

38. Guvernul Republicii Moldova nu a negat faptul că neexecutarea hotărârilor judecătorești a constituit o încălcare a articolului 1 al Protocolului 1 al Convenției.

39. Curtea subliniază că o revendicare poate constitui un bun în virtutea prevederilor articolului 1 al Protocolului 1 al Convenției dacă este stabilită suficient pentru a fi executată (vezi hotărârea *Stran Greek Refineries Andreadis versus Grecia*, din 9 decembrie 1994, Seria A nr. 301 - B, para.59).

40. Curtea notează faptul că reclamanții aveau revendicări care urmau să fie executate așa cum prevedeau hotărârile judecătorești din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000. Rezultă că imposibilitatea reclamanților de a obține executarea hotărârilor până la 22 - 30 aprilie 2003, a constituit o imixtiune în dreptul lor de a dispune de bunurile aflate în proprietatea acestora, așa cum prevede prima propoziție a primului paragraf al articolului 1 al Protocolului 1 al Convenției.

41. Nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive de către autoritățile naționale au privat reclamanții de dreptul lor legitim de a li se achita compensațiile și de a dispune de banii lor. Guvernul Republicii Moldova nu a prezentat nici o justificare pentru această imixtiune și Curtea consideră că lipsa de fonduri nu poate justifica o asemenea omisiune (vezi *mutatis mutandis*, *Ambruosi versus Italia*, nr.31227/96, paragrafele 28-34, 19 octombrie 2000).

42. Corespunzător, a avut loc o încălcare a articolului 1 al Protocolului 1 al Convenției.

IV. APLICAREA ARTICOLULUI 41 AL CONVENȚIEI

43. Articolul 41 al Convenției prevede:

” Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă “.

A. PREJUDICIUL MATERIAL

44. În rezultatul neexecutării hotărârilor judecătorești, de către autorități, reclamanții au pretins următoarele sume bănești pentru prejudiciul material suferit: dl Gheorghe Luntre - 101 EURO, dna Nina Voit - 105 EURO, dl Pavel Maloman - 25 EURO, dl Dumitru Tcacenco - 25 EURO, dl Mihail Zverev - 25 EURO, dna Lidia Abramov - 63 EURO, dna Eudochia Volcov - 102 EURO, dna Ianina Atnealov - 35 EURO, dna Nina Ceaica - 23 EURO, dl Dumitru Grișin - 69 EURO, dna Tatiana Grișin - 64 EURO, dl Pavel Epifanov - 64 EURO, dna Nadejda Cleausev - 23 EURO, dna Ecaterina Bobâlev - 25 EURO și dl Ivan Prozor - 36 EURO.

45. Guvernul a considerat sumele pretinse excesive și a lăsat la discreția Curții stabilirea cuantumului prejudiciul material.

46. Curtea consideră că reclamanții au suferit un prejudiciu material ca rezultat al neexecutării hotărârilor judecătorești din 17 septembrie 2000, 10 iulie 2000, 10 mai 2000, 25 august 2000, 10 mai 2000, 3 mai 2001, 15 martie 2001, 30 noiembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 18 octombrie 1999, 18 octombrie 1999, 14 decembrie 2000, 30 noiembrie 2000, 10 mai 2000 și 10 mai 2000. Curtea acordă în calitate de prejudiciu material, dlui Gheorghe Luntre - 101 EURO, dnei Nina Voit - 105 EURO, dlui Pavel Maloman - 25 EURO, dlui Dumitru Tcacenco - 25 EURO, dlui Mihail Zverev - 25 EURO, dnei Lidia Abramov - 63 EURO, dnei Eudochia Volcov - 102 EURO, dnei Ianina Atnealov - 35 EURO, dnei Nina Ceaica - 23 EURO, dlui Dumitru Grișin - 69 EURO, dnei Tatiana Grișin - 64 EURO, dlui Pavel Epifanov - 64 EURO, dnei Nadejda Cleausev - 23 EURO, dnei Ecaterina Bobâlev - 25 EURO și dlui Ivan Prozor - 36 EURO.

B. PREJUDICIUL MORAL

47. În rezultatul neexecutării hotărârilor judecătorești, de către autoritățile naționale, reclamanții au pretins următoarele sume bănești pentru prejudiciul moral suferit: dl Gheorghe Luntre – 35 000 EURO, dna Nina Voit – 30 000 EURO, dl Pavel Maloman – 30 000 EURO, dl Dumitru Tcacenco – 30 000 EURO, dl Mihail Zverev – 30 000 EURO, dna Lidia Abramov – 35 000 EURO, dna Eudochia Volcov – 30 000 EURO, dna Ianina Atnealov – 25 000 EURO, dna Nina Ceaica – 25 000 EURO, dl Dumitru Grișin – 25 000 EURO, dna Tatiana Grișin – 25 000 EURO, dl Pavel Epifanov – 30 000 EURO, dna Nadejda Cleausev – 30 000 EURO, dna Ecaterina Bobâlev – 30 000 EURO și dl Ivan Prozor – 30 000 EURO.

48. Guvernul nu a fost de acord cu sumele pretinse de către reclamanți, considerându-le excesive în lumina jurisprudenței Curții Europene. Guvernul a exprimat opinia conform căreia în anumite cazuri, simplul fapt al constatării unei violări a Convenției, a fost considerată a fi satisfacție echitabilă. Ulterior, Guvernul Republicii Moldova a citat cazul *Burdov versus Rusia* nr. 59498/00, CEDO 2002-III, unde reclamantului i s-a acordat în calitate de prejudiciu moral suma în valoare de 3 000 EURO.

49. Curtea consideră faptul că reclamanții au suferit o stare de stres și frustrare, ca rezultat al neexecutării hotărârilor judecătorești, având în vedere vârsta acestora și faptul că unica lor sursă de venit era pensia din partea statului. La stabilirea acordării prejudiciului moral suferit de către fiecare reclamant, Curtea ia în considerație următorii factori: vârsta reclamanților, venitul personal, durata procedurii de executare a hotărârilor judecătorești și alte aspecte relevante. În calitate de prejudiciu moral Curtea acordă reclamanților următoarele: dlui Gheorghe Luntre - 1000 EURO, dnei Nina Voit - 1000 EURO, dlui Pavel Maloman - 1000 EURO, dlui Dumitru Tcacenco – 1000 EURO, dlui Mihail Zverev - 100 EURO, dnei Lidia Abramov - 1000 EURO, dnei Eudochia Volcov - 500

EURO, dnei Ianina Atnealov - 700 EURO, dnei Nina Ceaica - 900 EURO, dlui Dumitru Grișin - 1000 EURO, dnei Tatiana Grișin - 1000 EURO, dlui Pavel Epifanov - 900 EURO, dnei Nadejda Cleausev - 900 EURO, dnei Ecaterina Bobâlev - 1000 EURO și dlui Ivan Prozor - 1000 EURO.

C. COSTURI ȘI CHELTUIELI

50. Dl Gheorghe Luntre, dl Pavel Maloman, dl Mihail Zverev și Ivan Prozor au mai pretins câte 1000 de EURO fiecare pentru taxele de reprezentare. Ei s-au bazat pe contractele încheiate cu avocații acestora, potrivit cărora taxele vor fi achitate doar în caz de reușită.

51. Dna Nina Voit, dl Dumitru Tcacenco, dna Lidia Abramov, dna Eudochia Volcov, dl Pavel Epifanov, dna Nadejda Cleausev și Ecaterina Bobâlev, au mai pretins câte 50 de EURO fiecare, pe când dna Ianina Atnealov, dna Nina Ceaica, dl Dumitru Grișin și dna Tatiana Grișin au pretins câte 25 de EURO fiecare pentru cheltuielile de secretariat.

52. Guvernul nu a fost de acord cu sumele reclamate, declarând că sunt excesive și că reclamanții nu au reușit să dovedească preținsele cheltuieli de reprezentare.

53. Curtea notează faptul că costurile și cheltuielile trebuie să fie incluse în suma acordată în conformitate cu articolul 41 al Convenției, trebuie stabilit faptul că ele au fost reale și necesare și au avut un quantum rezonabil (vedeți, de exemplu, *Nilsen și Johnsen versus Norvegia* [GC], nr. 23118/93, paragr.62, CEDO 1999-VIII).

54. În conformitate cu Regula 60 para. 2 a Regulamentului Curții, detaliind toate revendicările înaintate, Camera poate respinge revendicările în totalitate sau în parte.

55. Ca bază de evaluare, Curtea poate folosi elemente ca: numărul orelor de lucru și a tarifelor solicitate pentru fiecare oră de lucru. Totuși, deoarece reclamantul nu au prezentat nici o informație, Curtea decide să nu acorde nici o sumă bănească pentru costuri și cheltuieli (vezi *Amihalachioaie versus Moldova*, nr. 60115/00, para.48).

D. PENALITĂȚI

56. Curtea consideră potrivit ca penalitatea să fie calculată în baza ratei minime a dobânzii a Băncii Centrale Europene, la care să se adune trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA UNANIM

1. Declară cererile admisibile;
2. Susține faptul că a existat o violare a articolului 6 para.1 al Convenției;
3. Susține faptul că a existat o violare a articolului 1 al Protocolului 1 al Convenției;
4. Susține faptul că,
 - (a) Statul reclamat trebuie să achite în decurs de trei luni de la data la care hotărârea devine definitivă în conformitate cu prevederile art.44 para.2 al Convenției,
 - domnului Gheorghe Luntre - 101 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
 - doamnei Nina Voit - 105 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
 - domnului Pavel Maloman - 25 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,

- domnului Dumitru Tcacenco - 25 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- domnului Mihail Zverev - 25 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- doamnei Lidia Abramov - 63 EURO pentru prejudiciul material suferit și 800 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- doamnei Eudochia Volcov - 102 EURO pentru prejudiciul material suferit și 800 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- doamnei Ianina Atnealov - 35 EURO pentru prejudiciul material suferit și 700 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- doamnei Nina Ceaica - 23 EURO pentru prejudiciul material suferit și 900 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- domnului Dumitru Grișin - 69 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- doamnei Tatiana Grișin - 64 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- domnului Pavel Epifanov - 64 EURO pentru prejudiciul material suferit și 900 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- doamnei Nadejda Cleausev - 23 EURO pentru prejudiciul material suferit și 900 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- doamnei Ecaterina Bobâlev - 25 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit,
- domnului Ivan Prozor - 36 EURO pentru prejudiciul material suferit și 1000 EURO pentru prejudiciul moral suferit;

(b) că sumele de mai sus trebuie convertite în valuta națională a statului reclamat la rata aplicabilă la data executării hotărârii, plus orice taxă care poate fi exigibilă,

(c) că începând cu data expirării celor trei luni sus menționate până la executarea hotărârii va trebui achitată o rată simplă a dobânzii la

sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobânzii a Băncii Centrale Europene pe parcursul perioadei de penalizare plus trei procente;

5. Respinge unanim restul revendicărilor reclamanților de satisfacție echitabilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 15 iunie 2004, conform Regulii 77 para.2 și 3 a Regulamentului Curții.

Michael O'Boyle

Nicolas Bratza